

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Home Credit Slovakia, s.r.o.**, so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, zastúpenej Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, v mene a na účet ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Tomáš Rašovský, proti odporcovi **R. G.**, bývajúcemu V., **o 138,29 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 13 C 135/2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. marca 2014 sp. zn. 11 Co 67/2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24. marca 2014 sp. zn. 11 Co 67/2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice – okolie rozsudkom z 8. októbra 2013 č. k. 13 C 135/2013–30 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 63, 25 € s úrokom z omeškania vo výške 12, 20 % ročne od 16. augusta 2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne od 15. mája 2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že účastníci 16. marca 2010 uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej navrhovateľka poskytla odporcovi úver v sume 152,10 € s tým, že ho bude splácať v 12 mesačných splátkach po 16,17 € a to bez poplatku za poskytnutie úveru a bez poplatku za vedenie úverového účtu. Podľa splátkového kalendára odporca uhradil sumu 88,85 €, navrhovateľka uplatnila voči odporcovi istinu vo výške 102,96 €, pričom nie je zrejmé ako k takejto sume dospela. Keďže odporca uhradil sumu 88,85 € a celková výška úveru bola 152,10 € (prípadne 188,28 € aj s celkovými nákladmi úveru 36,18 €) potom odporca je povinný uhradiť „len“ 63,25 €

(resp. 99,43 €). Preto súd priznal navrhovateľke sumu 63,25 € spolu s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach odvolanie navrhovateľky uznesením z 24. marca 2014 sp. zn. 11 Co 67/2014 odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Uviedol, že napadnutý rozsudok bol navrhovateľke doručený 21. novembra 2013, lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň t. j. 22. novembra 2013 a uplynula 6. decembra 2013 (piatok). Navrhovateľka podala odvolanie 6. decembra 2013 telefaxom (posledný deň zákonnej lehoty), ale podľa prezenčnej pečiatky na Okresnom súde Košice II t. j. na nepríslušnom súde (príslušným súdom je Okresný súd Košice – okolie), Odvolanie by preto mohlo byť považované za včas podané len v prípade, ak by ho Okresný súd Košice II doručil ešte 6. decembra 2013 Okresnému súde Košice – okolie, čo sa nestalo (odvolanie bolo navrhovateľkou odoslané v piatok po pracovnom čase o 16.29 hod., preto k jeho postúpeniu mohlo dôjsť najskôr v pondelok 9. decembra 2013), Z prezenčnej pečiatky vyplýva, že Okresnému súde Košice – okolie bolo odvolanie doručené až 9. decembra 2013 t. j. po uplynutí zákonnej lehoty, napriek tomu, že bolo doplnené originálom v zákonnej lehote.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), pretože odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podala na Okresný súd Košice – okolie (príslušný súd) včas t. j. 6. decembra 2013 na pošte pod podacím číslom 50, čo vyplýva z poštového podacieho hárku zo 6. decembra 2013 (posledný deň lehoty na podanie odvolania), ktorého kópiu k dovolaniu priložila.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas navrhovateľka, zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O s.p.).

Keďže v prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, jeho prípustnosť bolo treba posudzovať podľa ustanovenia § 239 O.s.p. V zmysle platnej právnej úpravy je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo ak rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1, písm. a/ a písm. b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie o právnej stránke zásadného významu, ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ O.s.p.).

Uznesenie odvolacieho súdu v predmetnej veci nemožno podriaďiť pod žiaden dôvod prípustnosti vyplývajúci z ustanovenia § 239 O.s.p. Dovolanie navrhovateľky preto podľa ustanovenia § 239 O.s.p. nie je prípustné.

Prípustnosť dovolania navrhovateľky by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní, v ktorom bolo vydané, došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (pozri napríklad R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Navrhovateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/a g/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Navrhovateľka namietala vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, aj keď neboli splnené podmienky na takýto postup. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv.

Rozhodovacia súdna prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorene podané, hoci pre to neboli splnené zákonné predpoklady, odňal tým účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. tretia veta podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa ods. 2 lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na soboru, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa ods. 3 lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľke (cestou právneho zástupcu) bol rozsudok súdu prvého stupňa doručený 21. novembra 2013 (čl. 36), Podľa citovaného ustanovenia § 57 ods. 1 O.s.p. zákonná 15-dňová lehota (§ 204 ods. 1 O.s.p.) na podania odvolania začala plynúť 22. novembra 2013 a uplynula 6. decembra 2013. Navrhovateľka podala odvolanie telefaxom 6. decembra 2013 o 16. 29 hod. na Okresný súd Košice II., ale s označeným súdom Okresný súd Košice – okolie (čl. 37), ktorý bol príslušným súdom na jeho podanie (proti rozhodnutiu ktorého smeruje), Odvolanie odovzdala na doručenie Okresnému súdu Košice – okolie aj orgánu, ktorý ho mal povinnosť doručiť t. j. pošte pod podacím číslom RP03007750 6. decembra 2013, ako vyplýva jednak z obálky založenej v spise na čl. 47 (z nalepeným podacím číslom) a jednak z podacieho hárku (jeho kópie) pošty (820 18 Bratislava 218), na ktorom sú špecifikované podacie čísla zásielok podaných právnym zástupcom navrhovateľky 6. decembra 2013, vrátane predmetnej zásielky.

Z uvedeného možno vyvodit', že pokiaľ navrhovateľka odovzdala predmetné odvolanie na jeho doručenie na pošte posledný deň odvolacej lehoty t. j. 6. decembra 2013, podala ho včas. Preto tým, že odvolací súd jej odvolanie odmietol ako oneskorene podané, odňal jej možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2015

JUDr. Oľga T r n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová